

Махабат – зор мейкиндик,
Булуту жок, көпкөк асман.
Махабат – караңгы түн,
Кээде дайра, толкуп, ашкан.
Махабат — туйбаганга,
Аны сезе билбегенге.
Ал азап, ал адашуу,
Ажырашуу, ачуу арман.
Кайырма:
Сен, сен сезими жок,
Мерез болсоң сүйүүгө мээримиң жок.
Гүл, гүл, гүл болсоң да,
Сулуулугуң эч кимге кереги жок.
Мамилең мага болгон,
Чөлдөн кургак, кыштан муздак.
Кирдеди махбатым,
Гүлдөй куурап, кетти урап.
Көп жашап көнгөнүңдөн,
Кетүү кандай өкүнүчтүү?
Бир кезде жанган сезим,
Калды ыйлап, калды узак.
Кайырма: